

τες πανταλόνι. Σεβράκωσι λέγονται και οι βαγαπόνται πάσης τέχνης, είνε τοιούτοι και πάντες εκείνοι, οστινες από αργοσοχοί εγκαταλείψαντες την πατρίδα των, εδιδάχθησαν την μητρικήν γλώσσαν, χωρίς ορθογραφίαν και κανόνας, εις τὰ οίνοπωλεία, τὰ όποία προηγουμένως ανεφέρμεν.

Οι αναγιώται του άθηναϊκού τύπου θα ένθυμούνται βεβαίως την ξυνωρίδα 'Αρνέλλου και Χριστογιαννοπούλου. Οι δύο ούτοι άλγεται προέβαλον επί της σκηνής του κοινωνικού θεάτρου αίρεσιάρχαι της πίστεως. Από της πόλεως των Πατρών εξέπέμποντο οι μύδροι κατά των άπίστων και έφθασεν εποχή κατά την όποιαν οι δύο προφήται της ουρανοποιήσεως της γης απέκτησαν τόσην δύναμιν, ισχύιν και κύρος ώστε να καταστώσι και ήθικοί αύτουργοί στυγεράς δολοφονίας, του ήθικού θανάτου ένός πολυτίμου άνδρός, του Φραγκοπούλου. Δέν ειζεύρομεν άν αι φυλακί του Ρίου θα διατηρώσιν ακόμη την σωφρονιστικήν αυτών δύναμιν, ώστε να επιδράσωσιν, εν ανάγκη, και επί των καπήλων της έλληνικής γλώσσης. 'Αλλ' ούτοι μάς φαίνονται ευφρόστεροι της φαινής δυάδος των Πατρών, διότι επιμελώς προσέχοντες μη θύσωσιν εδάριόν τι του κοινωνικού νόμου, καρτερικώς ύπίστησαν μέχρι τουδς τὸ ρύμα της σατύρας, τὸ όποίον περιέλουσεν αυτούς πανταγόνθιν.

Ο Ψυχάρης του «'Αη Δημήτρη», ο 'Αργύρης της «Ρωμησούνης» και ο κύριος 'Αλέκος ή Πάλλης της «'Ιλιάδας» και τὸ «Φεγγαριού». 'Αν ὁ πληθὸς των άθηναϊκῶν δρόμων τὸν χειμῶνα, ἢ και τώρα τὸ θέρος, μετὸ άνδρὸν κατάβρογμα, ὁ λείπων τὸ ύπόδημα μέχρι των σφυρών, έχρησιμοποιεῖτο διὰ να κτισθῆ μία βελτιωθήκη διὰ τὰ έργα των, οι τοίχοι της θα ήταν βεβαίως καθαρώτεροι και λευκότεροι. Τόσος ρυθός γλώσσης και ήθια ιδέας ένυπάρχει εις τὰ έργα των. Πετεινόμυαλοι οι ταλαίπωροι, ως οι κολληρομύστακες τῶν περιπάτων, μονομανεῖς μετὸ μίαν ἰδέαν, τὴν ευγένειαν της όποιας οὔτε να συλλοβῶσιν οὔτε να αναπτύξωσιν δύναμιν, ὡλισθησαν από την τελευταίαν βελτιωθήκη της κοινωνικής κλίμακος, εις την όποιαν ἴσταντο, και εκυλισθησαν εις τὸν βεβρόνον του ρύατος, του λιθοστρώτου. Γέγονον ήθικῶς, ἔκαστος τὰ άρνώματα της όνομου. Ματὴν ἤχει ὁ κώδιον του ὀδοκαθαριστοῦ. Μόνον τὸ πτύον τοῦς ανεγείρει.

Αυτοί είνε οι δημοτοκισταί τοις όποιους ελεήθηται ἡ σάσ μα να σαρώσῃ. 'Οσο ἔτι επίμεινον, ἀπέσχε, διότι μετὰ της αγαζέτερος του x. Ψυχάρη ανεράνη εὔθως ἢ εἰς ορία της Ρωμησοῦνης και πάσιν ἀμέτως ὁ «'Ηλιος» και τὸ «Φεγγάρι» του x. Πάλλης. Μόνον εις τὸ πτύον και τὸ κάρωθρον άκούουσι. Λέγουσι διὰ τὰ ευγετήρια ποιήματα των ὀδοκαθαριστῶν, κατά την πρώτην εκάστου έτους αὐτῶν τὰ συντάσσουσι.

Ὅπως ὁπότε, αν ὁ εκ Πόρου Παρισινός εὔπατρός εἶταμα να κάμη ἕνα περίπατον, την εποχην αὐτήν, εις μίαν των εν 'Αθήναις δειδροστοιχειῶν, άρτων και ὀλίγων τῶς προσφιλεῖς του τουίλερῶ, εις τῶς όποιας θαυμαζέται από τοῦς ὀσιμίους άρχηγούς Ν. Σχοῦλων, ἄς εἶνε βέβαιοι, διὰ τὸν χειμῶνα δέν θα εἶχε ανάγκην να αγοράσῃ διὰ τὴν σούπαν του ὀπὸν λεμονίου.

Ἴσως να παραπονεθῆ ἡ ὀπωροπώλις του διὰ τὸν καιρὸν ἔχει να λάβῃ την καλωσύνην να αναγνώσῃ εις αὐτήν νέον του έργον. 'Ας δικαιολογηθῆ ὅπως δύναται. Μήπως δέν ἦτο ἀισιοτόχη, και τις δέν εὔαυτασε την δικαιολογίαν του για της αγαζέτερος. 'Ας εἴπῃ διὰ ἐπρεμηθεύθη μεγάλην ποσότητα ὀπωρικῶν από την Περὸν και περισσότερα λεμόνια, διότι τὰ εὔε εφανταχτερά και εἰλόζαυμα. 'Η ὀπωροπώλις του δέν θα τὸν παρεξηγήσῃ πολὺ δε περισσότερον οι φίλοι εἰταίροι, ὅσοι θα μίθουσι τὰ καθέκαστα διὰ την τέχνην πολλὰ προσέπει και εἰς ὑποφέρει και αν ἔν γενῆ μάστις πρώτον, οὔδέποτε θα δεξαθῆ. Την άρχην αὐτήν ἀλλως τε ὁ x. Ψυχάρης και οι περι αὐτὸν εκπαθῆλωσαν ὡς διγμη εκ της συνειδήσεως και τῆς αξιοπροπέας των και ἔγειναν τῶσιν εὐαγγελικοί, ὡστε και την άριστερην πασειάν θα εστρεφον εὐχαρίστως εις τὸν τιμῶντα αὐτοῦς δι' ὅσο ραπίσματα. Κουδέντα δι' αὐτὸς θέλουν να γίνεται και ἀδιαφοροῦν διὰ την κρίσιν.

Ριζοσπάστης.

Δ.Ι.Β.

Αργύρης Ε...

Αργύρης 14/7/01

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΤΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙΟΝ

«Π. κα. ήλιν γ γλωσσάριον» ὠνόμασε την δημοτική ἢ μάλλον την άρχαίαν μονοκαινικὴν των δημοτικῶν του Με. αργινοῦ, ὁ πολὺς Π. ὠθιάρης της 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας 'Ιωαννίμ ὁ Γ'. 'Ημεῖς εκπράξομεν την άπορίαν μας πῶς κα εἰδέθη να άγολη ἢ ὀτατιμημέος άήρ, ἔστω και επί εν δευτερόλεπτον, μετὸν μωρίν των θρασῶν αὐτῶν επικούρων. Εἰς τὸ Παρίτι ὑπῆρχον, ἴσως να ὑπάρχουσι ἀόμη, τὰ φιλολογικῶς λεγόμενα κα. πληρία—αι φιλολογικῶς ταβέρναι—ει. κα ὀποία μετὸ μετὸν x. Σειβάλην του Ζιλῶσιν νεύρονο και ἔκρουον τὰ κύπελλα της άψίνθου οίφλο γκα και δάξει τῆς έπαχῆς της σημερινῆς γρημῆς τῶ x. Ψυχάρη. 'Ανεκρίσιν ἀλλήλοσ τὸ φιλολογικῶς των σκελατύματα και τῶσιν ἐνεθουσίον οι ἄθλιοι εκ των μωριῶν των, ὡστε εἰς ἡ κηρέα οίνοπωλεί κερδισοποσα εἰκρότερι δῆσιν, προτρέουσα, ἔξ ἰσων, νέν άψίνθον, εἰ εν πύματι ἀδελφοί. ὡς ἄλοι μίθουσι σειθηνοί ὄρμων προς την ἔρωθριν ἔσθρεν, ἢ παζον τὸν ξηρὸν στέφρον του Μαίω και μωνοί, κύαλω, ἔστω φανούνο 'Α γηνοί Νέα Σ. ὀλῆς. 'Ο x. Ψυχάρης θα ἐρλοδόξητε, φρίνεται, την ἔκρηκιν ὡν ἔξεδ ακῶτω. Διότι ξεβράκωτοι δέν ἦσαν μόνον οι θεμῶνας του οίνοπωλείου της «Σφινδόνης» οὔτε οι μη φοροῦ-